

Відсутність наукових розробок зазначених проблем у теорії негативно позначається на правотворчій діяльності, зумовлює прийняття не виважених, недосконалих і суперечливих правових актів. Унаслідок цього знижується ефективність антиалкогольних заходів, гальмується процес прийняття комплексних профілактичних програм і створення спеціальних антиалкогольних структур.

З метою більш ефективного виконання зазначених заходів, необхідно організувати проведення раптових і цільових перевірок зазначених об'єктів із залученням не лише працівників правоохоронних органів, але й працівників відповідних соціальних служб, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, представників трудових колективів і громадських організацій, а також педагогів і батьків.

Також доцільно встановити більш суворі санкції за порушення заборон на продаж і вживання алкогольних напоїв, включаючи досить суттєві штрафи та позбавлення ліцензії. При цьому до відповідальності слід притягувати не лише осіб, які безпосередньо допустили правопорушення, але також осіб, які свідомо цьому потурали.

Крім того, необхідно розглянути питання про встановлення адміністративної відповідальності для неповнолітніх і їх батьків (чи осіб, які їх замінюють) у випадку придбання та вживання ними алкогольних напоїв до досягнення передбаченого в законодавстві віку.

Враховуючи масштабні надприбутки, що їх отримують виробники, реалізатори алкогольних напоїв і держава (шляхом акцизного збору), необхідно звести до мінімуму можливості їх впливу на формування антиалкогольної політики з метою недопущення створення перешкод на шляху до реалізації антиалкогольних заходів.

У результаті проведених досліджень по вивченню впливу пияцтва та алкоголізму, можна сказати наступне, що протидія цим антисоціальним явищам є необхідною для забезпечення громадської безпеки та порядку.

Мельніченко О.Ю.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ

ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Капля О.М., доцент кафедри організації охорони громадського порядку НАВС, к.ю.н., с.н.с.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Питання забезпечення громадського порядку та безпеки на вулицях та в інших громадських місцях є досить актуальним і важливим для України особливо нині, коли відбуваються значні перетворення у соціально-

політичному житті суспільства. Виконання завдань, що стоять перед органами внутрішніх справ, передбачає реалізацію принципів, заснованих на визнанні загальнолюдських цінностей, поваги до прав і свобод людини, визнання їх пріоритету у взаємовідносинах з державою.

В той же час погіршення соціально-економічної ситуації в державі негативно позначається на криміногенній ситуації, що зумовлює необхідність формування принципово нових підходів до розв'язання проблем у правоохоронній сфері. Урядом неодноразово зверталася увага на необхідність вжиття комплексу запобіжних заходів, які б в умовах впливу світової фінансової кризи унеможливили стрімке зростання рівня злочинності. Особливо це актуально для великих міст України, де зростання кількості безробітних загострює оперативну обстановку, обумовлює проблему підвищення ефективності у забезпечення правопорядку в державі.

Одним з головних завдань підрозділів, які забезпечують охорону громадського порядку є активна, наступальна боротьба з будь-якими правопорушеннями на вулицях, площах, в парках, на транспортних магістралях, в портах, аеропортах та інших громадських місцях. В той же час у м. Києві, де зареєстровано 2,7 млн. мешканців, фактичну охорону громадського порядку забезпечують близько 600 патрульних. Виходячи з існуючих нормативів (на 1,5 тис. населення 1 патрульний) лише у м. Києві їх повинно бути близько 2 тис. Тобто наявною в Україні чисельністю ДГБ МВС України в змозі перекривати маршрути патрулювання на 25-30%. Але, на щастя, на допомогу «людському фактору» приходять технічні засоби. Так, 272 автомобілі патрульної служби обладнані GPS, що дозволяє ефективніше управляти силами та засобами, задіяними в охороні громадського порядку. Зокрема, спростити систему координування маршрутів, посилити контроль за місцем перебування автопатруля.

Практика засвідчує, що ефективність боротьби зі злочинністю залежить не лише від кількості патрульно-постових нарядів, а й від їх доцільної розстановки, вмілої організації взаємодії між ними. Тому запровадження технічних засобів спостереження, поряд з удосконаленням форм і методів роботи міліції – один із головних шляхів вирішення проблеми контролю за станом правопорядку в громадських місцях.

Однак, результати моніторингу протидії злочинності свідчать про недостатню організацію діяльності ОВС у забезпеченні належного захисту законних інтересів громадян, особливо у розкритті вуличних злочинів, в тому числі по гарячих слідах.

Тому в методичних рекомендаціях зроблена спроба комплексного підходу щодо раціональної розстановки сил і засобів ОВС в охороні громадського порядку й залучення на додаткових сил. Слід відзначити, що реалізація цього методу може бути успішною лише за умови здійснення взаємодії між різними службами та підрозділами органів внутрішніх справ, громадськими формуваннями, що дозволить збільшувати кількість нарядів на вулицях міст та в інших громадських місцях і створювати їх найбільшу щільність там, де ускладнюється оперативна обстановка.

Служба охорони громадського порядку в умовах великого міста має всі ознаки системи. Поряд з іншими загальними ознаками, які характеризують службу як систему, у неї є й додаткові особливості, котрі чітко проявляються при розгляді й аналізі організаційних зв'язків між органами, що входять до служби охорони громадського порядку.

Мозолюк С.С.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ

ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Капля О.М., доцент кафедри організації охорони громадського порядку НАВС, к.ю.н., с.н.с.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

Адміністративно-правова діяльність, як один із основних напрямків діяльності міліції полягає в захисті прав і свобод людини і громадянина, підтримці правопорядку і громадської безпеки, забезпечених шляхом контролю (нагляду) за будь-якими особами, об'єктами або процесами, їхньої охорони і реалізації адміністративної юрисдикції.

Дослідження показало, що в сучасних умовах пряме протиріччя норм, що містяться в актах МВС, нормам більшої юридичної сили – явище вкрай рідкісне. Порушення принципу підзаконності нормативно-правових актів МВС має в більшості випадків приховані форми. У свою чергу кожна з названих груп поділяється на декілька самостійних видів. Явні порушення законності можуть відбуватися у вигляді "дії" – видання МВС норм, що протирічать актам більшої юридичної сили; і "бездіяльності" – порушення вимог оперативних норм про необхідність прийняття того чи іншого акта.

У сучасних умовах особливо гостро стоїть проблема удосконалення законодавства, адаптація його до законодавства Європейського Союзу. Тому потребують скасування застарілі (внаслідок розвитку суспільних відносин) нормативно-правові акти. Є необхідність усунення численності правових актів, що регулюють питання, які часто вирішуються саме на відомчому рівні; необхідно видати нормативно-правові акти з питань, регулювання яких ще не здійснене, передусім із питань регулювання діяльності підрозділів МВС, що створюються, або здійснюється на більш низькому рівні, ніж необхідно. Все це має передбачатися в щорічних планах нормотворчої роботи МВС, а також в оперативних планах із вказівкою органу, компетентного прийняти акт, і призначенням конкретного розробника проекту.

Як свідчить досвід багатьох країн світу, правоохоронні органи розуміють, що без активної участі громадськості, їх діяльність у